

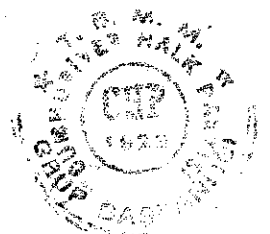
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Ülkemizde üretim fazlası olan ve destekleme alımları nedeniyle bütçeye büyük yük getiren tütün üretim alanlarının azaltılması, azaltma nedeniyle kazanılan bu tarım alanlarında üretim açığımız olan ürünler ile ülke talebinin ithalat yoluyla karşılandığı yağlı tohumlu bitkiler, yem bitkileri, meyve, sebze, tıbbi ve aromatik bitkiler yetiştirilmesi düşüncesi ile Alternatif Ürün Projesi uygulanmaya başlanmıştır.

Proje kapsamında Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerinde yer alan 11 bulunmaktadır. Bu iller: Adıyaman, Batman, Bingöl, Bitlis, Diyarbakır, Hakkari, Malatya, Mardin, Muş, Siirt ve Van'dır. Projeye göre, ismi geçen illerdeki çiftçiler tütün üretiminden vazgeçerek, kazanılan alanlara alternatif olarak; buğday, ayçiçeği, kanola, kuru fasulye, nohut, kırmızı mercimek, mısır, soya fasulyesi, yonca, pamuk, fiğ, korunga, bağ, meyve, sebze, sera, aromatik ve tıbbi bitkiler ekebilecektir.

Tütünde Alternatif Ürün Projesine ilişkin olarak 13.07.2001 tarih ve 24461 sayılı Resmi Gazete'de "Tütün Üretiminden Vazgeçip Alternatif Ürün Yetiştiren Üreticilerin Desteklenmesine Dair" 2001/2075 Karar Sayısı ile Bakanlar Kurulu Kararı yayımlandı. Bunun üzerine il ve ilçe yürütme üniteleri ile komisyonlar kuruldu. Ayrıca; il ve ilçe müdürlüklerince tanıtım ve yayım çalışmaları yapıldı. Alternatif Ürün Projesi (AUP) tanıtım kitapçığı ve 40 değişik ürüne ait 25.000 adet liflet hazırlanarak dağıtıldı. 25 Aralık 2001- 25 Ocak 2002 tarihleri arasında proje illerindeki teknik elemanlara Eğitim Kursu düzenlendi.

2001 yılından itibaren Alternatif Ürün Projesi kapsamında çok çeşitli çalışmalar yapılmıştır. Yalnız, yapılan çalışmaların sonucunda ciddi sorunlar baş göstermiştir. Her şeyden önce tütün yetiştiriciliğinin emek yoğun bir iş olması nedeniyle bölgede yaşanan işsizlik sorununa bir nebze çözüm getirmesi ve yeni ürünlerde işsiz sayısının artacak olması çiftçiler için ciddi bir sorun halini almıştır. Aynı zamanda, bölgede tütünün uzun yıllar yetiştirilmesi nedeniyle üreticilerin yetiştiriciliğini bilmedikleri ürünlere yönelmek istememesi de ayrıca bir sorun olmuştur. Bütün bunlarla birlikte, hükümetin yetiştirilecek yeni ürünler çiftçiler tarafından benimsenene kadar çiftçilere yeterince destek olmaması da bir sorun olarak görülmektedir.

Adıyaman, tütünde uygulanacak olan Alternatif Ürün Projesi için iyi bir örnektir. İl tarımının en önemli payını oluşturan tütünde uygulanan kotalar çiftçiler için büyük bir kayba neden oldu. Kotalarla birlikte, tütünde Alternatif Ürün Projesi uygulaması da çiftçiler için ikinci ağır bir yük oldu. Alternatif ürün yetiştirilene kadar yeterli desteği göremeyecek olan çiftçiler, sarmalık kıyılmış tütün üretiminde TEKEL’de yaşanan özelleştirmeler sonucunda piyasanın acımasız rekabetine, hiçbir gücü olmadan bırakılmıştır.

Adıyaman ekonomisinin en büyük kalemini oluşturan tütün, tarıma dayalı sanayiye de destekleyerek sadece ilimiz için değil, ülkemiz için de önemli bir kaynak olmuştur. Yakın zamanda kadar ihracatta yüksek payı, dünyaca üne sahip bir kalitesi, sanayiye önemli bir tarımsal girdi olması anlamında önemini koruyan tütün, yabancı tekellerin insafına bırakılmıştır. Bu durumla birlikte Alternatif Ürün Projesi’nin amaçlandığı gibi uygulanamaması nedeniyle çiftçilerimiz zor günler yaşamaktadır.

Bu bağlamda Adıyaman’da Alternatif Ürün Projesi yerleşene kadar çiftçilerin hangi yöntemlerle destekleneceğinin, Alternatif Ürün Projesi kapsamında hangi bitkilerin Adıyaman’da üretilebileceğinin ve çiftçilerin Alternatif Ürün Projesi ile yaşadığı sorunların çözüm yollarının tespiti amacıyla Anayasa’nın 98. ve T.B.M.M. İçtüzüğü’nün 104 ve 105. maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

1. Şevket KÖSE - Adıyaman
2. Ensar ÖĞÜT - Ardahan
3. Ali Rıza ÖZTÜRK - Mersin
4. Tekin BİNGÖL - Ankara
5. Turgut DİBEK - Kırklareli
6. Hikmet ERENKAYA - Kocaeli
7. Ali KOÇAL - Zonguldak
8. Abdullah ÖZER - Bursa
9. Rasim ÇAKIR - Edirne
10. Enis TÜTÜNCÜ - Tekirdağ
11. Hüseyin ÜNSAL - Amasya
12. Akif EKİCİ - Gaziantep
13. Ahmet ERSİN - İzmir
14. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
15. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
16. Mehmet Ali SUSAM - İzmir
17. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur
18. Kemal DEMİREL - Bursa
19. Halil ÜNLÜTEPE - Afyonkarahisar
20. Rahmi GÜNER - Ordu
21. Ali İhsan KÖKTÜRK - Zonguldak
22. Gökhan DURGUN - Hatay
23. Bülent BARATALI - İzmir
24. Hulusi GÜVEL - Adana
25. Tayfur SÜNER - Antalya
26. Atila EMEK - Antalya
27. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
28. Tansel BARIŞ - Kırklareli
29. Hüsnü ÇÖLLÜ - Antalya
30. Durdu ÖZBOLAT - Kahramanmaraş
31. Selçuk AYHAN - İzmir